

Veleslavínské literární klání

Michaela Králová

V úterý 17. června proběhlo na Fakultě pedagogické ZČU slavnostní vyhlášení literární soutěže nazvané Veleslavínské literární klání (VLK). Odborná porota složená ze členů katedry českého jazyka a literatury měla nelehký úkol vybrat ty nejlepší ze 129 přihlášených prací.

Naši žáci se ovšem v tak velké konkurenci neztratili.

V kategorii 1. a 2. ročníků středních škol a gymnázií získaly naše studentky z 2PLH krásná třetí místa: Kristýna Čadková za poezii a Zuzana Hopiánová za prózu. V kategorii pro 3. a 4. ročníky středních škol a gymnázií obsadil bývalý student a čerstvý absolvent třídy 4STB Adam Muff druhé místo. Kromě toho porota udělovala zvláštní ocenění pro ty práce, na jejichž hodnocení se nemohla shodnout. Jak nám napsala Mgr. Ružena Písková, PhD., která soutěž organizuje: „Text je natolik zajímavý, že ho polovina porotců prosazovala na první místo v téže kategorii a druhá polovina ho neocenila. To není chyba toho textu,

naopak, je to jeho přednost, vyvolává otázky, provokuje.“ Toto ocenění bylo uděleno pracím Nguyena Quang Truonga ze třídy 3SCB a Anně Beranové ze 4STB. Všechny práce oceněných autorů byly publikovány ve sborníku.

Všem zúčastněným studentům děkujeme za reprezentaci školy. A protože je již vyhlášený další ročník, budeme se těšit na další skvělé texty.

Autoři:

- Mgr. Š. Hrabáková
- Ing. et Mgr. K. Jiroušková
- Mgr. M. Králová
- Mgr. L. Slavíková
- Mgr. Iveta Tomášková
- Ing. P. Vlček
- Mgr. H. Vožková
- Ing. J. Gruber
- E. Ptáková

Uvnitř tohoto vydání:

Veleslavínské literární klání	1
Nejrychlejší „stirling“ se opět točí v Plzni	2
Den s praxí III	2
Sportovní kurz ve Španělsku	3
Vodní elektrárna Orlik a Krokodýlí ZOO Protivín	4
Tým „Předurčení k úspěchu“ opět ovládl závody dračích lodí	5
Pamírská dálnice, aneb „4stán“ - 10	6

Nejrychlejší „stirling“ se opět točí v Plzni

Josef Gruber

Jiří Lüftner, velmi talentovaný technik a letošní absolvent oboru Strojírenství, se rozloučil se školou obhájením loňského prvenství v soutěži Vytvoř si svůj Stirlingův motor. Výkonem 1 624 ot/min nechal soupeře daleko za sebou a navíc si odnesl první cenu za technické inovace.

19. ročník soutěže se konal na výstavišti v Praze - Letňanech, ale na jejím pořádání se podílí Národní technické muzeum, duší celé soutěže je bývalý průmyslovácký učitel Ing. Jiří Toman. Stirlingův motor je motor s vnějším přívodem tepla a je poháněn horkým vzduchem. „Stirling“ je schopen využít jakýkoli zdroj tepla včetně

slunečního záření a odpadního tepla z různých procesů. Ve „století páry“ konkuroval parnímu stroji, protože nepotřeboval tak kvalifikovanou obsluhu, na léta jej vytlačil až zdokonalený spalovací motor. V posledních desetiletích byl však znovu objeven pro své pozoruhodné vlastnosti. Více než 200 let starý princip je snadné v modelu realizovat, ale roztočit motor na uvedené otáčky není až tak jednoduché. V pozadí jsou technické myšlení, znalost termodynamiky a praktické zkušenosti. Jiří je zkušený konstruktér modelů nejen „stirlingu“, ale i parních strojů a modelů lodí, tyto zkušenosti zúročil i v maturitní práci, kterou obhájil s nejlepším výsledkem.

Jiří, ať se ti v životě daří a rádi tě kdykoli ve škole uvítáme.

Den s praxí III

Štěpánka Hrabáková, Kristina Jiroušková, Hana Vožková

Dne 19. června 2025 se na naší škole konal již 3. ročník akce nesoucí název Den s praxí. Žáci střední odborné školy všech oborů vzdělání, tzn. Pedagogického lycea, Sociální činnosti a Veřejnosprávní činnosti, si připravili více než hodinový program pro své spolužáky z 1. ročníků.

Cílem našeho každoročního červnového setkání je seznámit budoucí žáky 2. ročníku s náležitostmi povinné souvislé praxe. Kreativní a zábavou formou se podělit

o zážitky, zkušenosti a cenné rady, které v příštím roce usnadní žákům správně si vybrat poskytovatele praxe, zamyslet se nad očekáváním z praxe a lépe tak formulovat své požadavky směrem k budoucím poskytovatelům, zjistit jakým způsobem si vést záznamy z praxe, aby v budoucnu byly neefektivnější, prostě jednoduše sdílet vše co je potřeba.)

Žákům 3. ročníků je třeba poděkovat za profesionální a vstřícný způsob jakým svůj obor a dosavadní zkušenosti prezentovali a žákům 1. ročníků za zájem a hojnou účast na našem setkání.

Sportovní kurz ve Španělsku

Eliška Ptáková (2VS), Lenka Slavíková

Ve dnech 6.6. až 15.6. 2025 se konal sportovní kurz ve Španělsku, zúčastnilo se ho 135 studentů 2. ročníků naší školy. Kurz se konal v malebném městě Calella v Katalánsku.

Po celou dobu kurzu nám počasí přálo a my jsme se mohli koupat v moři, které bylo velmi krásné a čisté. Hotel byl pěkný a všichni jsme si pochutnávali na lahodném jídle. V areálu hotelu jsme si užívali sportovních akti-

vit, jako například ping pongu, kulečnicku nebo bazénu.

Na pláži jsme hráli zábavné sportovní hry, beach volejbal, fotbal, ringo, opalovali se a koupali v moři. Každé ráno jsme měli možnost se účastnit ranní jógy nebo běhu. Při turistických výletech jsme se vydali na nedaleký maják a na vyhlídku nad městem.

Zúčastnili jsme se i výletů. Prvním byl výlet do Barcelony, kde jsme navštívili nejznámější chrám Sagrada Família, stavby od architekta Antoni Gaudího, nebo fotbalový stadion Nou Camp, stadi-

on populárního klubu FC Barcelona. Ve čtvrtek jsme se vydali do nedalekého aquaparku Water World, kde jsme si celý den užívali tobogánů, skluzavek a bazénů.

Sportovní kurz ve Španělsku pro nás nebyl jen odpočinkem, ale i příležitostí ke zlepšení fyzické kondice, poznání nových míst a prohloubení vztahů mezi spolužáky. Pobyt jsme si moc užili a odvezli si spoustu krásných zážitků a nových přátelství.

Vodní elektrárna Orlík a Krokodýlí ZOO Protivín

Iveta Tomášková, Petr Vlček

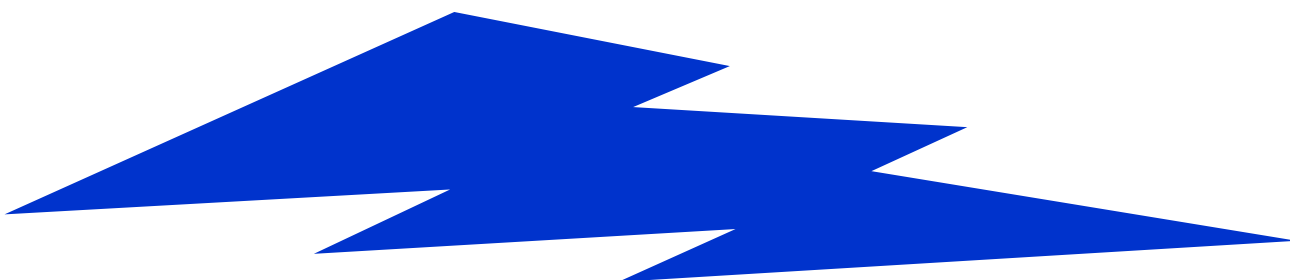
V rámci mimoškolních akcí jsme pro třídy 2MEA a 3MEA zorganizovali exkurzi do vodní elektrárny Orlík na vltavské kaskádě. Žáky doprovázeli vyučující Iveta Tomášková, Petr Vlček, Anton Florek a Jiří Šimeček.

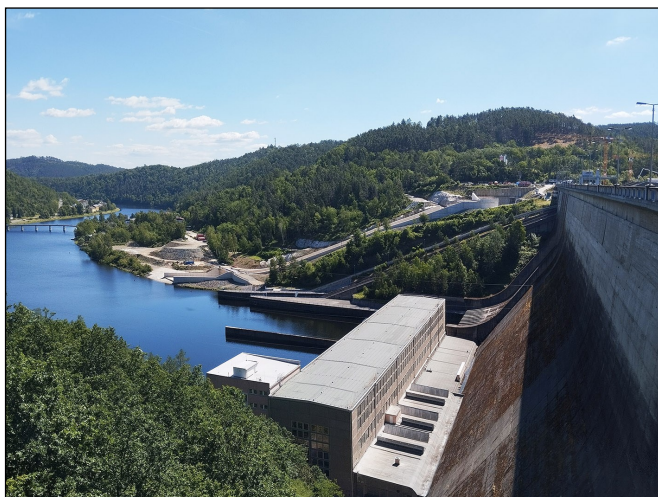
Během exkurze jsme si prohlédli několik prostor elektrárny – přivaděč turbíny v podzemí, servisní dílny pro čtyři turbíny, samotné generátory, velín i trafostanici. Při odborném výkladu jsme se také dozvěděli, z jakých částí se skládá hráz: přivaděč turbín, přeliv pro větší množství vody, nouzový přepad pro stoletou vodu a dva výtahy s plavební komorou v horním jezeře pro lodě. V současnosti probíhá výstavba dalšího nouzového přepa-

du. Připravuje se také přestavba elektrárny na přečerpávací – dvě soustrojí budou nahrazena sestavou s turbínou-čerpadlem. Na závěr jsme si hráz prohlédli i shora. Prohlídka elektrárny byla velmi zajímavá a rozšířila vědomosti žáků z odborných předmětů.

Když už jsme byli v jižních Čechách, nemohli jsme vynechat návštěvu Krokodýlí ZOO v Protivíně. Viděli jsme zde nejen různé druhy krokodýlů, ale i želvy a ryby z exotických oblastí. V rámci odborného výkladu jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí ze života těchto plazů.

Po krátké pauze v Protivíně jsme se vrátili zpět do Plzně. Celkově byla akce žáky hodnocena velmi pozitivně.

Tým „Předurčení k úspěchu“ opět ovládl závody dračích lodí

Lenka Slavíková

V pondělí 16. června 2025 se na Borské přehradě v Plzni uskutečnil již 16. ročník tradičního závodu dračích lodí škol Plzeňského kraje. Soutěže se zúčastnilo deset týmů z různých středních škol, které mezi sebou změřily síly na trati dlouhé 200 metrů.

Náš tým s výmluvným názvem Předurčení k úspěchu potvrdil své ambice hned od začátku. Ve všech rozjíždkách jsme zvítězili a s každou další jízdou jsme prokazovali nejen fyzickou sílu, ale i dokonalou týmovou souhru. Ve finálové jízdě jsme dosáhli vynikajícího času 50,87 sekundy, čímž jsme si s přehledem zajistili první místo.

Výsledky a výkony našeho týmu nás vynesly až k nominaci na Mistrovství České republiky dračích lodí v Brně, což pro nás bylo velkým oceněním. Bohužel jsme se z organizačních důvodů nemohli této akce zúčastnit, což nás velmi mrzelo – i přesto si nominace nesmírně vážíme a bereme ji jako důkaz našich schopností a týmové síly.

Velkou zásluhu na úspěchu měla perfektně sehraená posádka. Rytmus lodí udávala bubenice Klára Straková

(3PLT), která tak motivovala celý tým k maximálnímu výkonu. Háčky lodí byli Jan Švígler (3PLT) a Filip Soukup (2MSB) – zkušení členové, kteří bezpečně vedli loď a udávali tempo.

Dále se na vítězství podíleli:

Kubíková, Linhartová, Kořánová, Gruberová, Komárová, Umnerová, Voráčková, Kupka, Šlais, Martínek (všichni 3PLT), Klička, Písař, Vavřík (všichni 2PLT), Svatuška (2PLH), Spour (2MSB), Draský a Hostek (oba 2MSA).

Zastoupení jsme měli i ve vložené soutěži na veslovacím trenažeru, kdy nejrychleji ze všech zdolal trať 500 m Jakub Spour (2MSB) a třetím nejrychlejším byl Martin Hostek (2MSA).

Náš tým ukázal nejen sportovní výkonnost, ale i vynikající týmového ducha, který nás dovedl až na nejvyšší příčku. Atmosféra závodů byla výborná – slunečné počasí a přátelská soutěžní nálada vytvořily perfektní podmínky pro sportovní zážitek, na který budeme dlouho vzpomínat.

Děkujeme všem organizátorům závodu i soupeřům za férové klání. Jsme hrdí na to, že jsme mohli reprezentovat naši školu a přivést domů zlato. A už teď se těšíme na další ročník!

Pamířská dálnice, aneb „4stán“ Díl 10.: Kazachstán (podruhé), Katar a Dauhá

Petr Vlček

Cesta vedla kazašskou stepí, která je tu mírně zvlněná. Od kraje Alma Aty je obrovská dopravní zácpa, a tak posledních 16 km jedeme asi hodinu a půl. Trolejbusem se dostáváme k metru, nalézáme restauraci, abychom se navečeřeli. Pak jedeme metrem do stejného hotelu, kde jsme začínali naši cestu.

Pondělí 19.7. Ráno máme plán zajet k jezeru Almaty v horách. Při první návštěvě jsme měli nabídku taxikářů na odvoz. Jenže se dozvídáme, že na příjezdové silnici došlo

k závalu silnice, a tak se k jezeru nedá dostat.

Alma Ata—jezero Cajran (19. 8.)

Náhradní plán je údolí termálů Alma Arasah. Vydáváme se tedy

tam. V autobuse MHD řešíme další z průšvihů. Mezitím, co jsme nebyli ve městě, se pozměnilo odbavení cestujících a již nelze platit hotovostí v autobuse. Cestující musí mít buď aplikaci v mobilu, kam si předem nahrají peníze, nebo koupennou kartičku MHD s nabitým předplatným, či penězi. Už včera při příjezdu nám to bylo divné, když v trolejbusu nešlo platit, ale mysleli jsme si, že trolejbusy to mají jinak než autobusy, protože jsme na začátku cesty jezdili jen s autobusy. Samozřejmě, že přišel revizor. Naštěstí se spokojil s tím, že jsme mu dali hotovost, on to zaplatil na terminálu v autobuse, ale my jsme museli ihned na první zastáv-

ce vystoupit. Cestou k metru řešíme aplikaci a její nabití penězi, což se po několika marných pokusech podařilo.

Dorazili jsme ke konečné, odkud jede spoj k termálním pramenům. Jízdní řád tu však jako obvykle není, kdy autobus pojedje, lze zjistit jen s obtížemi. Podle vylepeného neoficiálního ručně psaného papíru budeme poměrně dlouho čekat. Jsme trochu nevrlí, neboť čas letí a už je poměrně pozdě. Mezitím kluci našli, že je odtud možnost jet do hor k lanovce a vydat se na vrchol Rachat (2 080 mnm). Nevýhodou je časově delší cesta do areálu, oproti cestě k termálům. Podle internetu by měla být lanovka v provozu.

Nemůžeme se rozhodnout, který cíl zvolíme. Dohadujeme se. Navrhují, abychom, jeli tam, kam pojedje autobus dříve. Kousek od nás zastavil autobus k termálním pramenům. Zjišťuji u řidiče, kdy pojedje. Špatné zprávy – až ¾ hodiny. Stále se nemůžeme rozhodnout, až přijel autobus do hor. Kluci rozhodli o nástupu, a tak jedeme.

Problém byl, že cesta přecpaným městem trvala přes 2 hodiny. Vzdálenost byla si 60 km a autobus jel snad nejvýše 50 km/h. K lanovce jsme přijeli po 13. hodině. Vidíme pohybující se kabiny na laně. Došli jsme k lanovce a nalézáme zavřené pokladny a spousty zklamaných lidí, kteří sem také přijeli a zjistili to, co my – lanovka testuje provoz bez lidí.

Čas na to, abychom někam šli, není. Onu tu není ani moc možných cest. Snad po sjezdovce podél lanovky. Výhled na hory i město je sice krásný, ale to je všechno. Vracíme k zastávce a trmácíme se zpátky. Do města jsme dojeli už dost pozdě. Našli

jíme restauraci na pozdní oběd. To byl jediný kladný okamžik dnešního dne. Oběd byl výborný. Plánujeme, co dál a objevili jsme jezero Sayran uprostřed města. Mělo být obklopeno parkem, jsou tam i pláže a vedou okolo něj cyklostezky. Už je sice dost dlouho večer, ale jedeme tam, do tmy to stihneme a snad se i vykoukáme...

Skutečnost je opět jiná. Jezero je obklopeno hradbou, okolo něj jsou hromady zeminy a spousty stavebních strojů. Jezero i areál parku je uzavřen a v rekonstrukci. Otráveně se vracíme do hotelu. Dnes nevyšlo vůbec nic. I to se na cestách stává. (Doma jsme se dozvěděli, že se nejednalo o generální opravu, ale o likvidaci jezera. Bude se tu stavět...)

Utrácíme poslední peníze a pokračujeme v našem mariášovém turnaji. Na ráno máme objednaného taxíka od hotelu k letišti.

Úterý 20.7. Dojeli jsme na letiště, zabalili zavazadla do igelitového ochranného obalu a čekáme. Je nám divné, že náš let se ne a ne objevit na tabuli odletů. A tak zkoumáme proč. Pochopitelně jsme tu špatně. Sedíme ve vnitrostátní hale. Narychlo se stěhujeme

další navštívená místa. Dále letíme nad pouštěmi a polopouštěmi Kazachstánu, Turkmenistánu a stácíme se nad Írán. Jsou krásně vidět krátery diamantových dolů a doly na ropu.

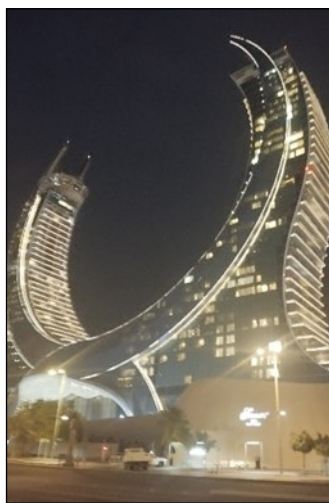
Přistáváme v Dauhá. Procházíme celkem snadno celní kontrolou, dostáváme elektronická víza a proplétáme se obrovským letištěm ven k metru a zažíváme šok při výstupu z klimatizovaného prostoru – „udeřil“ nás vlhký horký a nedýchatelný vzduch. Během několika vteřin, jako by nás polil vodou. I čochka fotoaparátu se zamlžila a mlha z ní lze jen s obtížemi sejmout.

Vyměnili jsme peníze a metrem jedem do města. Jezdí tu pouze autonomní metro bez strojvůdce. Jízdenka je pouze celodenní, ale drahá není.

Katar, plným názvem Stát Katar, je emirát v jihozápadní části Perského zálivu v západní Asii. Leží na Katarském poloostrově. Na jihu hraničí v délce 60 km se Saúdskou Arábií, zbylé strany jsou obklopeny mořem, na západě leží v sousedství Kataru malý ostrovní stát Bahrajn.

V zemi žije asi 2,3 milionu obyvatel (2022), ale jen cca 300 000, má katarské občanství. Ostatní jsou přistěhovalci bez nároku na občanství a výhody z toho

plynoucí. Islám je státním náboženstvím. Rozloha je 11 571 km². Hlavní město je Dauhá. Úřední řeč je arabština. Měna je katarský Rial, aktuální kurz ke koruně je 6,35 Kč QAR. Průměrný plat činí 15 748

Katar — Dauhá (20. 8.)

do správné haly, odevzdáváme zavazadla k odbavení, procházíme kontrolou a pak už čekáme na odlet.

Při vzletu si můžeme zavzpomínat na to, co jsme všechno navštívili. Vidíme pod sebou Alma Atu, areál s lanovkou Šumbulak, jezero Issik Kul, pásmo Pamíru s nejvyšším bodem Pik Sámání, možná i Pik Lenina a

QAR.

Katar má třetí největší zásoby ropy i zemního plynu na světě. Z těchto surovin se vyrábí i elektrina do vsudy přítomných klimatizací. Ropa se těží i v moři a budují se umělé ostrovy.

Katar je monarchie. Již od roku 1825 tam vládne dynastie Ál Thání. Současným katarským emírem a blavou rodu Ál

Thání je (od roku 2013) Tamím bin Hamad Al Thání. Nezávislým státem se Katar stal v roce 1971. Dlouho tehdy vyjednával o tom, zda se připojí ke vznikajícím Spojeným arabským emirátům, avšak nakonec se jako jeden ze dvou emirátů v oblasti (spolu s Bahrajnem) rozhodl pro nezávislost. Od roku 2003 je monarchie konstituční, ústavu schválili občané Kataru v referendu většinou 98 procent hlasů.

Vliv Kataru v oblasti Perského zálivu a v arabském světě značně přesahuje míru, která by odpovídala jeho velikosti, a roli v tom hraje krom bohatství i vlivná zpravodajská televizní síť Al-Džazíra. Katar byl dokonce několikrát označen za sponzora série revolucí zvaných Arabské jaro (2011). Katar se též pokusil vymanit z geopolitické závislosti na saúdskoarabském bloku, ke němuž byl dlouho automaticky připočítáván. To všechno nakonec vyvrcholilo střetem s tímto blokem, známým jako katarská diplomatická krize, provázeným bloádou, v roce 2017. Tento spor diplomaté pozvolna urovnávají, ke průlomu došlo v roce 2021.

Našli jsme pláž, kde by se dalo koupat. Dojeli jsme metrem, kousek se doslova „doplazili“ v nedýchatelném horkém prostředí k místu. Ovšem zjistili jsme, že tu stává nový rezort a že se na označenou pláž v mapě nedostaneme. Jedeme tedy na jiné místo. Tady jsme byli úspěšnější a podařila i koupel. Ovšem byl to další šok. Místo ochlazení jsme vstoupili do jakoby termálních vod. Nicméně jsme si zaplavali. Pláž je liduprázdná, v jakési malé zátocce, obklopená ohromnými mrakodrapy. Je tu i přístav malých lodí.

Jsme zalepení solí, a tak jedeme do hotelu, který máme rezervovaný. Hotel patří do skupiny Hilton, ale cenově to bylo přijatelné. Je to kousek od metra a blízko Národního muzea. To má zajímavou vnější architekturu, ale je dnes bohužel zavírací den.

Vracíme se do města. Na metro navazuje jakási podzemní tramvaj, kterou chtěli kluci jet. V okolí jedné ze zastávek metra nacházíme jakýsi umělý pahorek s parkem. Ten je uměle zavlažován a protkán umělými potoky s vodopády. Pahorky jsou porostlé travou a řídkými stromy. Bez umělého zavlažování a silných čerpa-

del by park určitě nemohl fungovat. Celé je to velice energeticky náročné.

Kousek za parkem je nákupní centrum. Je to podobný styl, jako by člověk šel nakupovat do těch nejluxusnějších obchodů. Srovnajme to například s Pařížskou ulicí v Praze. Ale ceny jsou i pro nás dostupné. Některé ulice tu mají i umělé chlazení. Jsou to takové kanálky, ze kterých fouká studený vzduch. Kontrastem je, když se potom odejde o trochu dál a náhodně se vyskytnete u horkého výfuku z ohromné chladírny...

Je třeba si uvědomit, že je to město postavené v poušti, na místě malé původní vesnice v oáze, kde byl nalezen pramen vody. Tento pramen pochopitelně nestačí na život lidí v tomto obrovském městě. Žije tu 1,3 miliónu obyvatel. Voda se získává z moře odsolováním a další úpravou. Připomeňme obrovské klimatizace a chladírny některých ulic. Toto vše je pochopitelně energeticky náročné. Kdyby nebylo ropy, mazutu a zemního plynu, nestálo by Dauhá. Co takhle zavést elektrárny na obnovitelné zdroje a emisní povolenky a modernizovat katarskou energetickou cestu?

Začíná se stmívat. Jedeme se podívat k symbolu města – k obrovskému hotelu na břehu moře ve tvaru půlměsíce. Když se zdálky na hotel podívám, spíš mi to připomíná slušně řečeno rohatého čerta. I tato asociovaná představa není zcela náhodná, že?

Vracíme se do hotelu a jdeme na večeri. Poté se ještě procházíme večerním městem. Teplota nezchladla, vlhkost je stejná. Jestli se ochladilo o pět stupňů? Co tu ti naši bohatí turisté dělají? Co je sem táhne? Moře horké, vzduch horký, dýchat se pomalu nedá, ani v noci se to tu pomalu neochladí. Bez klimatizace člověk zvyklý na naše podmínky těžko přežije. Někdo si řekne, že se sem jezdí v naší zimě. Ale je tu teplota pouze o cca 10°C nižší, což už takový rozdíl není (31°C nebo 41°C, vyberte si)

Došli jsme na Vlajkové náměstí, kde jsou vlajky všech států, které uznaly Katar, je tu asi 200 vlajek. Kousek se rozkládá park a velická výstavní hala. Ještě dále je Národní mu-

zeum islámského umění. A to už jsme na umělém poloostrově.

Jsme utahaní, mokří, sotva se v těchto podmínkách vlečeme. Ještě jdeme nakoupit nějaké potraviny a pak odpočíváme před návratem domů. V ceně máme snídaní. Odlet letadla je v 9 hodin, cesta na letiště trvá asi 45 minut a snídaně je nejdříve v 6:30. Vzhledem k nastaveným nástupním časům do letadla a také celní kontrole, kde může být fronta, je to velmi kritický časový interval, kdybychom na snídaní šli. Kluci to prosazují, tak se chvíli dohadujeme. Nakonec snídaní přece jen vzdáváme.

Středa 21.7. Metrem jedeme na letiště, procházíme celní kontrolou, procházíme přes rámy, kde musí všechny kovové předměty pryč. I hodinky s kovovým páskem. Máme čas, a tak bloumáme v obchodech v bezcelní zóně. A já jsem zahlédl obchod s nápisem „Hodinářství“. Ruka s hodinkami prázdná. To byla rychlost, s jakou jsem se vrátil k rámcům. Hodně lidí je ve stejné situaci jako já. Mohl jsem si vybrat lepší a dražší hodinky, než byly ty moje...

Letíme nad Arabským zálivem, podél Saúdské Arábie, Kuvajtu jsme se trochu vyhnuli a nadlétáme nad Írák, který má úzký přístup k moři. Letíme nad Bagdádem, obléáme Sýrii a nadlétáme nad Turecko. Přelétáme města Batman, Diyarbakir, Ankara, Bolu a vletáme nad moře. V dálí vidíme Istanbul a Bospor. Přelétáme Černé moře, nad Bulharsko nadlétáme nad střediskem Bjala a vidíme mys Emona (v oblasti jsme kdysi trávili dovolenou), přelétáme Bulharsko, do Rumunska nad karpatský oblouk, krásně je vidět Dunaj a vletáme nad Maďarsko. Nad Slovenskem začínáme klesat. Byla vidět Nitra a pak Brno...

Po přistání v Praze srovnáváme hodinky z časového posunu minus 3 hodiny, procházíme kontrolou a jdeme pro zavazadla. Řešíme poslední průšvih, Pěť a si chtěl vyměnit v mobilu SIM kartu za českou a ta mu vypadla na zem. Chvíli ji hledáme. Marně. Okamžitě jsme ji zablokovali, volal jsem na T-mobile a dozvídáme se, že dostane v kamenné pobočce

SPŠ strojnická a SOŠ prof. Švejcara, Plzeň
Klatovská 109
301 00 Plzeň

Telefon: 371 510 811 - vrátnice
Fax: 371 510 825 - sekretariát
E-mailové adresy: viz web - Kontakty

novou. A tak jedeme na Smíchově do obchodního domu. Stojíme frontu, ale protože má rodinnou smlouvu a nezná bezpečnostní PIN ke smlouvě, byli jsme tu zbytečně.

Celý výlet zakončujeme výbornou obědo-večeří a pak už jedeme vlakem domů. Kluci mě opouštějí v Rokycanech a odjíždí jeden do Nezvěstic a druhý do Klabavy, kam si domluvili odvoz. Mě čeká ráno nástup do práce...

Citace (proložený text), zdroje:

Wikipedie, otevřená encyklopedie cz, jméno hesla: Katar, odkaz: <https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Katar&oldid=24429575>

Pro školní zpravodaj © 2024 (konec)

www.spstrplz.cz

*Raději bych tam viděl mechaniku, ale kolegům to přeju...
A příjemnou dovolenou všem.
(Foto JG.)*